

Srpnové trávy

Vojta Kidák Tomáško

Opilá létem a zrozená v tanci, blůzku jí utkali měsíční tkalci.
Červená sukně do stráně stoupá, tváře jí hoří, když v bocích se
houpá.

Je čistá a křehká, trochu se stydí za svoji krásu a Bůh že ná
s vidí.

R: Tu noc nám andělé popletli hlavy,
jak voňavý Tramín, jak srpnové trávy
a za vodou někdo hrál tak strašně smutnej flák. Zakletá
v houslích srdce nám spálila, jediná píseň Ave Maria, heřmánek,
chrpy a krvavě červeněj mák.

Svítá tak tiše a chybí nám slova, kdo vrátí léto a kdy přijdeš
znova.

Studený vítr odnesl z dlaní, lísteček z révy po vinobraní.

Jsme jako hvězdy co na nebi mizí, do rána svoji a od rána cizí.